

Svéd Sándor, János, Tamás És Tony Sydney-Ben

Ez egy aranyos kép, Ausztráliában, Sydney-ben készült 1972-ben, amikor az öcsém, [Svéd] Tamás meglátogatta a nagybátyámékat [Svéd Sándor]. Az egyetlen élő nagybátyját.

Az idős férfi a képen Svéd Sándor, a nagybátyám, apám testvére. Jobbján áll az unokaöcsém, a fia, János. Sándor nagybátyám bal oldalán az öcsém, előtte a nagybátyám unokája, a Jánosnak a fia, Tony.

A Svéd családból Sándor volt az egyetlen, aki családjával együtt túlélte a holokausztot. 1945-ben hazajött a feleségével és a kisfiával együtt Bergen-Belsenből. János akkor nyolc éves volt [Tíz éves volt, 1935-ben született. -- A szerk.]. Aztán 1957-ben kivándoroltak Ausztráliába.

Ez a nagybátyám már nem él. A fiának Ausztráliában van három gyereke, hat unokája. Nagyon jó kapcsolatban vagyunk egymással. A nagybátyám felesége is él, kilencvenhárom éves, az isten tartsa meg. Sydney-ben él még egy csomó unokatestvér a Svéd ágról, apám unokatestvérei. Három vagy négy család, eléggé kiterjedt ott, Ausztráliában is. Voltam kint náluk háromszor is.

Az öcsém 1957-ben kiment Kanadába, most is Torontóban él. Onnan látogatta meg az ausztráliai rokonait. Az öcsémnek Kanadában van négy gyereke. A legidősebb most lesz negyvenhét éves, orvos, és a legkisebb, aki a második feleségétől született, most volt nyolc hónapos. Van még egy negyvenöt éves fia és egy negyvenhárom éves lánya. A kicsi neve Sigmund Bernard Robert. A legidősebb fiú az apám nevét viseli, ő Michael, a második fiú William, az elhalt nagybátyám után. A lánya pedig Giselle, az édesanyám után. Az öcsém ilyesmiben nagyon konzekvens. Azért, hogy a két nagypapának a neve fennmaradjon. Emléket akart állítani a Bernát és a Zsigmond nagypapának. És van még nyolc unokája. Akkor család vagyunk...

A lányának van négy gyereke és a fiúknak kettő-kettő. A legidősebb unokája közgazdasági egyetemre jár, a második meg orvosi egyetemre.